

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās ⁽¹⁾ 2. panta i) un k) punkts kopā ar Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem ⁽²⁾ 1. panta e) un f) punktu un šīs direktīvas IIA pielikuma D10 punktu un IIB pielikuma R1 punktu ir interpretējami tādējādi, ka pirmais no kritērijiem, ko Tiesa ir noteikusi savā 2003. gada 13. februāra spriedumā lietā C-458/00 Komisija/Luksemburga, *Recueil*, I-1553. lpp., lai atkritumu sadedzināšanu varētu uzskatīt par atkritumu pārstrādi enerģijas ražošanai minētās direktīvas IIB pielikuma R1 punkta izpratnē (tas ir, darbības galvenajam mērķim ir jābūt, lai ar atkritumi tiktu izmantoti lietderīgi, proti, enerģijas ieguvei), var tikt izpildīts arī gadījumā, kad nepastāv neviens no apstākļiem, ko Tiesa šajā spriedumā ir minējusi kā faktorus, kuri liecina par atkritumu pārstrādi, proti, kad ražotnes, kurā atkritumi ir sadedzināmi, apsaimniekotājs atkritumu piegādātājam neveic samaksu par darbību un ražotne nav tehniski piemērota, lai atkritumu trūkuma gadījumā darbību veiktu, balstoties uz primārajiem enerģijas avotiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir pozitīva, kādos apstākļos šādā gadījumā darbību var uzskatīt par atkritumu pārstrādi?
- a) Vai maksājumu aspektu par darbībām ar atkritumiem var visam ignorēt vai, lai darbību uzskatītu par atkritumu pārstrādi, ir nepieciešams vismaz, lai ražotnes apsaimniekotāja gūtie ienākumi no siltumenerģijas vai elektroenerģijas, kas iegūtas, sadedzinot noteiktu daudzumu atkritumu, pārdošanas pārsniegtu ražotnes apsaimniekotāja maksājumus par saņemtajiem atkritumiem?
- b) Attiecībā uz atkritumu saņēmēja ražotnes raksturu, vai to var uzskatīt par pietiekošu faktoru, kas attiecībā uz atkritumu pārstrādes darbību norāda, ka lēmumā, ar kuru ir atļauta ražotnes darbība, tā ir oficiāli klasificēta kā atkritumu pārstrādes ražotne enerģijas nolūkos un ka ražotnes apsaimniekotājs ir ar līgumu uzņēmies sniegt tīklā noteiktu apjomu siltumenerģijas un saņemtu līgumisko sodu, ja šis pienākums netiktu izpildīts, vai tas ir minimāls nosacījums, ka, lai darbību vērtētu kā atkritumu pārstrādi, ražotnes apsaimniekotājam no tiesiskā, tehniskā un ekonomiskā viedokļa jābūt spējīgam vismaz īslaicīgi darbināt ražotni ar citu kurināmo, nevis atkritumiem?

⁽¹⁾ OV L 30, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 194, 39. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Raad van State (Nīderlande) 2009. gada 30. jūlija rīkojumu — Staatssecretaris van Justitie/F. Toprak

(lieta C-300/09)

(2009/C 267/60)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Justitie

Atbildētājs: F. Toprak

Prejudiciālais jautājums

vai Lēmuma Nr. 1/80 13. pants ir jāinterpretē tā, ka ar jaunu ierobežojumu šīs tiesību normas nozīmē jāsaprot arī stingrāks režīms salīdzinājumā ar tiesību normu, kas stājās spēkā pēc 1980. gada 1. decembra un kurā bija paredzēts tiesību normas, kas bija spēkā 1980. gada 1. decembrī, liberālāks režīms, ja stingrāks režīms nerada nelabvēlīgāku situāciju salīdzinājumā ar tiesību normu, kas bija spēkā 1980. gada 1. decembrī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Raad van State (Nīderlande) 2009. gada 30. jūlija rīkojumu — Staatssecretaris van Justitie/I. Oguz

(lieta C-301/09)

(2009/C 267/61)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van Staate

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Justitie

Atbildētājs: I. Oguz